

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce: **V. D.**, bytem 17. listopadu 2359/23, Karviná - Mizerov, zastoupeného JUDr. Janou Brhlovou, advokátkou, se sídlem K. Sliwky 125, Karviná - Fryštát, proti žalovaným: **1) Okresní správa sociálního zabezpečení Karviná**, se sídlem nám. Budovatelů 1333/31, Karviná, **2) Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 12. 2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 8. 2007, č. j. 19 Cad 97/2007 - 15,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovaní sub 1) a 2) **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené advokátce JUDr. Janě Brhlové, se sídlem K. Sliwky 125, Karviná - Fryštát, **se určuje** odměna za zastupování ve výši 1904 Kč; odměna bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá výše označené usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byla odmítnuta jeho žaloba mimo jiné proti výše uvedenému rozhodnutí žalované sub 2) z důvodu opožděnosti podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že nebyly dány důvody pro odmítnutí žaloby, neboť na rozhodnutí žalované sub 2) reagoval bez zbytečného odkladu. Stěžovatel dále poukázal na skutečnost, že v rozhodnutí žalované sub 2) bylo uvedeno, že se proti němu řádné opravné prostředky v řízení správním nepřipouštějí, a naopak neobsahovalo poučení o možnosti podání správní žaloby a o lhůtě k jejímu podání. Stěžovatel jako osoba neznalá práva vycházel z poučení uvedeném v rozhodnutí žalované sub 2), a proto podal žalobu tak, jak měl za to, že lze předmětné rozhodnutí zvrátit. Odmítnutí žaloby pro opožděnost by bylo podle stěžovatele na místě pouze tehdy, pokud by rozhodnutí žalované sub 2) obsahovalo poučení o podání správní žaloby a o lhůtě k jejímu podání. S poukazem na § 83 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, stěžovatel namítl, že žaloba nemůže být považována za opožděně podanou, pokud rozhodnutí žalované sub 2) neobsahovalo poučení o právu podat proti němu opravný prostředek v jiném než správním řízení.

Ve svém vyjádření ke kasační stížnosti žalovaná sub 2) navrhla její zamítnutí a uvedla, že na předmětném rozhodnutí je uvedeno poučení o možnosti soudního přezkumu včetně lhůty pro podání opravného prostředku (správní žaloby) a že žaloba nebyla podána v souladu s § 72 odst. 1 s. ř. s.

Ze spisu Okresního soudu v Karviné sp. zn. 27 C 91/2006, který byl připojen ke spisu Krajského soudu v Ostravě, Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel podal dne 27. 3. 2006 u Okresního soudu v Karviné žalobu mimo jiné proti rozhodnutí žalované sub 2) č. X ze dne 15. 12. 2005, kterým byla zamítnuta jeho žádost o přiznání plného invalidního důchodu (dále jen „rozhodnutí žalované sub 2/“). Usnesením Okresního soudu v Karviné ze dne 14. 11. 2006, č. j. 27 C 91/2006 - 36, bylo řízení o žalobě zastaveno podle § 104b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, neboť soud dospěl k závěru, že se jedná o žalobu proti rozhodnutí vydanému v oblasti veřejné správy, k jejímuž projednání je příslušný soud rozhodující ve správním soudnictví. Současně byl stěžovatel poučen podle § 72 odst. 3 s. ř. s., že žalobu může do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení podat u krajského soudu, v jehož obvodu má bydliště, popř. v jehož obvodu se zdržuje.

Z obsahu spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 19 Cad 97/2007 zjistil Nejvyšší správní soud následující skutečnosti rozhodné pro řízení o kasační stížnosti.

Dne 2. 5. 2007 byla Okresnímu soudu v Karviné doručena žaloba stěžovatele mimo jiné proti rozhodnutí žalované sub 2). Přípisem ze dne 4. 6. 2007 byla stěžovatelova žaloba jako nejasné podání postoupena Krajskému soudu v Ostravě. Na výzvu krajského soudu žalovaná sub 2) sdělila, že předmětné rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno dne 21. 12. 2005, což doložila zasláním kopie dodejky. Napadeným rozhodnutím byla žaloba odmítnuta mimo jiné pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. V odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo uvedeno, že dvouměsíční lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí žalované sub 2) marně uplynula dne 22. 2. 2006 a že stěžovatel žalobu podal až dne 27. 3. 2006, jak vyplývá ze spisu Okresního soudu v Karviné vedeného pod sp. zn. 27 C 91/2006.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a tuto kasační stížnost podal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížností je napadeno usnesení krajského

soudu o odmítnutí žaloby, z povahy věci jsou tedy stěžovatelova tvrzení podřaditelná pouze pod kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti napadeného rozhodnutí o odmítnutí návrhu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu v mezích kasačního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a v rozsahu kasační stížnosti podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., přitom dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že rozhodnutí žalované sub 2) neobsahovalo poučení o možnosti podání správní žaloby a o lhůtě k jejímu podání, a proto podle něj krajský soud pochybil, jestliže žalobu odmítl pro opožděnost. S tímto názorem stěžovatele však Nejvyšší správní soud nesouhlasí. Podle § 108 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, platí pro řízení ve věcech důchodového pojištění správní řád, nestanoví-li citovaný zákon jinak. Jelikož zákon č. 582/1991 Sb. neobsahuje ustanovení o náležitostech správního rozhodnutí ve věcech důchodového pojištění, posuzují se náležitosti rozhodnutí podle správního řádu účinného v době rozhodování žalované sub 2), v posuzovaném případě podle zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád). Podle § 47 odst. 1 správního řádu musí rozhodnutí správního orgánu obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o odvolání (rozkladu). Ze správního řádu, ani z žádného jiného právního předpisu nevyplývá povinnost správního orgánu poučovat účastníky správního řízení o možnosti podat proti jeho rozhodnutí žalobu podle soudního řádu správního, jak již bylo ostatně judikováno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2005, č. j. 5 As 10/2004 - 32, www.nssoud.cz. Soudní přezkum správních rozhodnutí je svým charakterem zcela jiným řízením, jehož účelem je kontrola veřejné správy, a správní orgány proto poučovací povinnost o možnosti podání správní žaloby nemají a ani mít nemohou (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 2. 2006, sp. zn. III. ÚS 561/05). Co se týče uvedení poučení o odvolání (rozkladu) jako základní náležitosti správního rozhodnutí, žalovaná sub 2) ve svém rozhodnutí správně uvedla, že proti jejímu rozhodnutí se řádné opravné prostředky v řízení správním nepřipouštějí (srov. § 89 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb.).

Bez ohledu na výše uvedený závěr, že žalovaná sub 2) neměla povinnost poučovat stěžovatele o možnosti podání žaloby ve správním soudnictví, Nejvyšší správní soud podotýká, že informace o možnosti podání žaloby včetně dvouměsíční lhůty k jejímu podání je na rozhodnutí žalované sub 2) uvedeno, a to konkrétně na jeho spodním okraji.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že žalovaná sub 2) neporušila svoji poučovací povinnost, která je jí stanovena ustanoveními správního řádu, a zmeškání lhůty k podání žaloby tak nebylo způsobeno nesprávným poučením ani nezákonným postupem žalované sub 2).

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že krajský soud se odmítnutím žaloby stěžovatele postupem podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nedopustil nezákonnosti, a proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Právo na náhradu nákladů řízení nenáleží ani

žalovaným sub 1) a sub 2) (§ 60 odst. 2 s. ř. s.). Ustanovené zástupkyni stěžovatele JUDr. Janě Brhlové přiznal Nejvyšší správní soud odměnu za zastupování za dva úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a v doplnění kasační stížnosti, společně s paušální náhradou hotových výdajů podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky a částkou odpovídající sazbě daně z přidané hodnoty. Pro zaplacení celkové částky stanovil soud přiměřenou lhůtu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. března 2008

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu